

державного управління, яка визначає основний зміст діяльності органів державної влади й місцевого самоврядування як діяльність щодо надання ефективних послуг.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про засади державної регіональної політики» № 156- VIII від 05.02.2015 – [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/156-19>.
2. . Всесвітня декларація місцевого самоврядування. Ріо-де-Жанейро, 23-26 вересня 1985 року // Місцеве та регіональне самоврядування України. – 1994. – Вип. 1–2. – С. 65–69.
3. Європейській хартії місцевого самоврядування. м. Страсбург, 15 жовтня 1985 року – [Електронний ресурс].– Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_036#Text

УДК: 338.22

СВІТОВИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА: ПРАКТИКА ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ

Сіренко Н. М., д-р. екон. наук, професор
e-mail: sirenko@mnaui.edu.ua

Миколаївський національний аграрний університет

Приватно-публічне партнерство (далі – ДПП) як європейський концепт ефективної моделі публічного врядування є одним із базових елементів соціальних взаємовідносин та соціально-орієнтованої економіки. Тенденції ринку ДПП в Україні засвідчують низький рівень імплементації цього концепту в порівнянні з іншими країнами Європи, що не дає можливості підвищити результативність діяльності об'єктів державної власності на основі використання ресурсів приватного сектору.

Так, в Україні станом на початок 2022 р. за даними центральних та місцевих органів виконавчої влади на умовах ДПП укладено 193 договори, з яких реалізується 31 договір (22 концесійні договори, 5 договорів про спільну діяльність, 4 – інші договори), 162 договори не реалізуються (119 – не виконуються, 43 – розірвані/закінчився термін дії) [1].

У країнах же ЄС та світі проекти ДПП, розпочавши своє поширення в кінці 20 століття, неухильно зростають. Дослідженням Світового банку встановлено, що найактивніше використовували механізм ДПП країни, які швидко розвиваються: Китай, Індія, Мексика, Бразилія. Державно-приватне партнерство активно використовується і у країнах Європи. Кількісно за реалізацією проектів ДПП лідирують Великобританія, Франція, Німеччина, Італія.

Крім того, в світовій практиці склалися визначені тренди в розвитку ДПП, які підтверджують його ефективність стосовно взаємодії держави і бізнесу:

1. Пожвавлення процесу ДПП після фінансової кризи в 2010-2011 рр. з поступовим кількісним і фінансовим нарощуванням.

2. Інфраструктурна спрямованість ДПП, яка найбільш яскраво виражена в США, Канаді, Австралії, країнах Азії.

3. Диверсифікація ДПП у США із залученням, крім транспортної сфери та інфраструктури, сфер використання водних ресурсів й утилізації побутових відходів.

4. Сконцентрованість проєктів ДПП в країнах, що розвиваються, на сферах електроенергетики, будівництва автомобільних шляхів, модернізації водопостачання та водовідведення

5. Державне регулювання ДПП для його поширення в секторах з позиції доцільності та соціальної значимості.

Співвідносними з українськими є умови Польщі, розвиток в якій ДПП був зумовлений високим рівнем зношеності державних інфраструктурних об'єктів; обмеженість бюджетних можливостей; підвищення вартості послуг, пов'язаних з використанням інфраструктурних об'єктів. Основу юридичного забезпечення ДПП складають Закон «Про державно-приватне партнерство» від 19.12.2008 р., Закон «Про концесії на будівельні роботи і послуги» від 9.01.2009 р.

Цілі розвитку ДПП у Республіці Польща зафіксовані у урядовому документі «Стратегія відповідального розвитку» [2], відповідно до якого ДПП розглядається як один з інструментів реалізації стратегії відповідального розвитку, зокрема в частині залучення капіталу задля розвитку, проте тільки у тому випадку, коли вигоди від використання співпраці держави та приватного бізнесу переважають традиційний підхід щодо розвитку інфраструктури загального користування.

Реалізація політики розвитку ДПП в Польщі націлена на сприяння: кращій якості послуг та публічної інфраструктури; зниженню тягаря початкових інвестицій на державні бюджети; підвищенню ефективності використання існуючих державних об'єктів; реалізації інноваційних рішень в будівництві, утриманні та наданні інфраструктурних послуг; підвищення обізнаності державного сектору про ДПП як альтернативного методу забезпечення інфраструктури та надання високоякісних інфраструктурних послуг; зростанню чисельності економічно обґрунтованих інфраструктурних інвестиційних проєктів, що фінансуються з державного бюджету; підтримці місцевих органів влади в реалізації проєктів ДПП [3].

Низький рівень розвитку державно-приватного партнерства в Україні, на нашу думку зумовлений: недосконалістю законодавства у сфері ДПП; недостатньою прозорістю проєктів ДПП та укладених угод, високими витратами на участь у конкурсі; несформованістю інституційного середовища; відсутністю досвіду, підтримки та гарантій з боку державних органів; низький рівень зацікавленості бізнесу та надання ним переваги прибутковим галузям, коли необхідно розвивати ДПП в соціально доцільних сферах; наявністю високих ризиків неефективного управління наданим державним майном.

Таким чином, політика покращення співпраці держави та бізнесу, що сприятиме економії державних коштів, повинна включати розвинений механізм

державно-приватного партнерства. Із перевірених досвідом існуючих світових напрацювань щодо концептуальних моделей побудови останнього найбільш релевантними стосовно використання в Україні є досвід Польщі та Великобританії. Разом з тим, імплементація світового досвіду у вітчизняну економіку потребує: систематичного законодавчого налаштування, зокрема в частині партнерських стимулів та підтримки; удосконалення інституційного забезпечення розвитку ДПП; підвищення рівня гарантування захисту інтересів державних та приватних партнерів у процесі розроблення, затвердження та реалізації проектів ДПП.

Список використаних джерел:

1. Електронний ресурс. – Режим доступу : <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=9fc90c5e-2f7b-44b2-8bf1-1ffb7ee1be26&title=StanZdiisnenniaDppVUkraini&isSpecial=true>. – Назва з екрану.
2. *Strategy for Responsible Development* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://rio.jrc.ec.europa.eu/en/library/strategy-responsible-development>. – Назва з екрану.
3. *The government policy for the development of PPPs (Poland)* [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.miir.gov.pl/media/50657/PPP_Policy_in_PL_07_2017.pdf. – Назва з екрану.

УДК 339.138

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ В АГРАРНІЙ СФЕРІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Стамат В.М., канд. екон. наук, доцент
e-mail: vmkolesnyk@ukr.net

Феттер А.А., здобувач вищої освіти
e-mail: albinafetter200@gmail.com

Миколаївський національний аграрний університет

Стрімкий розвиток Інтернету та його проникнення практично в усі сфери людського життя та діяльності став поштовхом для формування інтернет-економіки, яка стрімко розвивається. Це стосується, зокрема, й аграрної сфери, яка на теперішній час потужно впроваджує та застосовує інноваційні підходи та інструменти. Крім того, партнерство між державним та приватним сектором також неможливо без розвитку та використання Інтернет-інструментів, оскільки дозволяє функціонувати у глобальному середовищі та орієнтуватись у його тенденціях. У глобальній мережі кожного дня з'являються все більше різноманітних суспільних груп та груп з інтересами, де спілкуються маркетологи, спеціалісти з маркетингу, рекламного просування, намагаючись зрозуміти основні тенденції переходу фізичного бізнесу у віртуальний простір.

На теперішній час майже усі підприємства, організації, компанії мають певні ресурси (сторінки у соціальних мережах, сайти та інше) у глобальній